

Sygn. akt II Ka 375/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu – Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Maria Żelichowska-Błażowska

Sędziowie: SO Bogdan Kijak

SR del. Jerzy Bogacz (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Olszowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Gajdy

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2013r.

sprawy P. P.

oskarżonego o przestępstwo z art.284§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowy Sączu VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Muszynie

z dnia 14 czerwca 2013r. sygn. akt VIII K 9/13

I. zaskarżony wyrok zmienia przyjmując, iż P. P. dokonał przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 375/13

UZASADNIENIE

P. P. oskarżony był o to, że w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 1 czerwca 2011 r. w M., rejonu (...), przy ul. (...) P. P. prowadzący działalność gospodarczą (...) dokonał przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 34.906,58 zł pochodzących z zakładów bukmacherskich działając na szkodę spółki (...), tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk.

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Muszynie – sygn. akt VIII K 9/13 – uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. za winnego popełnienia występku z art. 284 § 2 kk i za to wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 34.906,58 zł w terminie 1 roku od uprawomocnienia się orzeczenia, a nadto zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją Prokurator Rejonowy w Muszynie na niekorzyść oskarżonego zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413 § 1 i 2 kpk poprzez niedokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu polegające na pominięciu w opisie czynu jednego ze znamion przestępstwa, a mianowicie „powierzonego”. W uzasadnieniu Prokurator podał, że nie kwestionuje rozstrzygnięcia Sądu w zakresie

winy i kary, a jedynie zarzuca pominięcie przez Sąd w opisie czynu znamienia „powierzone”, które należy do znamion występku z art. 284 § 2 kk. Prokurator przyznaje w apelacji, że Sąd powielił w tym zakresie błąd istniejący już w treści aktu oskarżenia.

Prokurator w konkluzji swej apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu przez uzupełnienie opisu tego czynu o znamię „powierzone”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora jest zasadna.

Sąd I instancji ponad wszelką wątpliwość ustalił, że oskarżony P. P. przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci pieniędzy w kwocie 34.906,58 zł. Świadczy o tym nie tylko kwalifikacja prawna z art. 284 § 2 kk przywołana w pkt I wyroku, ale przede wszystkim obszernie wywody w tym przedmiocie zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na k. 148-151 akt, które, jak wynika z treści apelacji, skarżący w pełni podziela.

Jednocześnie opis czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I zaskarżonego wyroku nie zawiera wskazania, iż chodzi o mienie powierzone, albowiem Sąd I instancji uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia nie dostrzegł, że w zarzucie pominięto tego rodzaju zapis. Tym samym doszło istotnie do obrazy przepisu art. 413 § 2 pkt 1 kpk, przez niedokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu, a co miało wpływ na treść orzeczenia. Błąd ten był istotny, ponieważ w konsekwencji opis czynu przypisanego oskarżonemu nie zawiera wskazania jednego z ustawowych znamion czynu zabronionego z art. 284 § 2 kk. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 czerwca 2010 r. – sygn. III K 373/09 /publ. LEX nr 598844/ - „Znamiona przestępstwa muszą być zamieszczone w sentencji wyroku, w opisie przypisanego czynu, a nie tylko w uzasadnieniu wyroku”.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok przyjmując, że oskarżony P. P. dokonał przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy. W pozostałej części Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, ponieważ przemawiały za tym względy słuszności – oskarżony nie przyczynił się w żaden sposób do powstania tych kosztów. Ubolewać jedynie należy, że to oskarżyciel publiczny najpierw wadliwie sformułował akt oskarżenia, co przyznaje w apelacji, później zaś w trakcie postępowania przed Sądem I instancji błędu swego nie skorygował, a co w konsekwencji /poza błędem Sądu I instancji/ skutkowało koniecznością wszczęcia postępowania odwoławczego.